

ପ୍ରତ୍ୟେକଟି

ವಿದ್ಯೆ ಇಡ್ಡರೂ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ತುಡಿತ, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ...

ಕೃಷ್ಣಾ ಏಂ.ಎಂ. ಮತ್ತು ಸಹಿತ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕ್ರಮಾಂಕ 100 ರಿಂದ 100 ವರೆಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕ್ರಮಾಂಕ 100 ರಿಂದ 100 ವರೆಗೆ

Tw ee

3 Reads

ದಂಜಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪೇಡಿಫಿಸಲು ಕನಿಷ್ಠಾ

ದೀರ್�ಕಾಲಿನ ಪ್ರಯೋಜನಿಕ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹರಿಯಾಟ ಸರ್ಕಾರ 2015ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಚಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್

ತಿದ್ದುವರ್ದಿ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟೀಂಕೋಣ್‌ ದಿನೆಂಬರ್ 10ರಂದು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ಸರ್ವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬುಡಕ್ಕೇ ಕೊಡಲಿ ಏಟು ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ದ್ವನಿಯಿಲ್ಲದವರ ಗಂಟಲನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕೂಗು ಎಂದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆದ ಹಿನ್ನದೆಯಾಗಿದೆ.

ಹರಿಯಾಟ ದಂಚಾಯತ್ರೆ ರಾಜ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯ ಕ್ರಕಾರ ದಂಚಾಯತ್ರೆ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಧೀನಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೀಗಿದೆ: ನಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯೂಲೇಷನ್, ನಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ೫ನೇ ತರಗತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರಿಗೆ ೫ನೇ ತರಗತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ೫ನೇ ತರಗತಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶೌಚಗೃಹ ಇರಬೇಕು, ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಾಲ ಇರಕೂಡದು ಹಾಗೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಿಲ್ ಪಾಡತಿಸಿರಬೇಕು.

ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಸಿ ಕೆಲವರು ಸುಧೀಂ ಕೋಟ್‌ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 18ರಂದು ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ ತಡೆಯಾಡ್‌ ಏಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಹರಿಯಾಣ ಸರ್ಕಾರದ ಅದೇ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸುಧೀಂ ಕೋಟ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದರಿಂದ ಘಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಜಿಗುರೊದೆಯುವಂತಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹುದೇ ರೀತಿಯ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಪಂಚಾಯತ್ರೆ ರಾಜ್ ತಿದ್ದುವಡಿ ಮನೂದೆ 2015ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ, ಅಲ್ಲಿನ ಜೀಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಅಧಿಕಾರ ಪಂಚಾಯತ್ರೆ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಧಿನಸಚೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ 10ನೇ ತರಗತಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರಬೇಕು; ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ರೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಧಿನಯು ಕನಿಷ್ಠ 8ನೇ ತರಗತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಶೀಲಿಸ್ತು ಜಾತಿ, ಪಂಗಡದವರಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ 5ನೇ ತರಗತಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರಬೇಕು.

ఈ బగ్గె కనాటక రాజ్యద గ్రమణాభివృద్ధి హాగు చంజాయతో రాజ్య సజివరు ఒందు హేళికి నీడిదరు. అదెందరే: ‘హరియాణ సికార జారిగే తందిరువ కాయ్యి మహత్వంల్ని ఏద్దుల్ని విషయంల్ని అధికారి ప్రాప్తి కొని ఉన్న అభివృద్ధి నాథ్య ఎంబ కల్పనేయ కిన్నెలేయల్లి హరియాణ సికార ద కాయ్యియన్న సుప్రీం కోట్స్ ఎత్తి కిడిదిదే. ఖాత్రు అంశగళు ఎల్లింద ఒందరూ అళవదిసికొళ్ళబడు. రాజ్యద వాతావరణమన్న గమనదల్లిట్టుకొందు సికార ఈ నిష్టినల్లి ప్రయత్న నడేసలిదే’.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತೀವ್ರನಾಗಳು, ತೀವ್ರಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲಿ

ಅಲ್ಲದೇ ಅವು ಆಭಾಸಕರವೂ ಹೌದು. ಅಂತಹ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸಹ ಅನುಭಬ್ಧ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ನಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನದಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ; ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ, ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದಂತೆ. ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಾಲ ಇರಕೂಡು ಹಾಗೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಿಲ್ ಪಾವತಿಸಿರಬೇಕು ಎಂಬಂತಹ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಬದವರನ್ನು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿಸಲು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟು ರೂಪಿಸಿದಂತಿದೆ. ದಿನನಿತ್ಯ ತೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೃಷಣಾಗಿ ಬಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೂರಡಿ ಜಾಗಕ್ಕೂ ಪರದಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವ, ಪರರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜೀವವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ವಾಸಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಸಂದರ್ಭವಿರುವ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯ ಇರಲೇಬೇಕು, ನಾಲ ಇರಕೂಡು ಎಂಬಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಯ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲವು?

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಿ 48 ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸ್ವಷ್ಟ ಅರ್ಥ ನೀಡಲಾಗದೆ, ಬೃಂಢಿಸು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೇ ಜೋತುಬಿದ್ದು, ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಲಾಗದೆ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸದ್ಯಧ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗದೆ ಒದ್ದಾಗುತ್ತಿದೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳು. ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ 100 ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಹಂತದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ, ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಕ್ಷಾದ ಸರ್ಕಾರವಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಮನುದೆಗಳು ಹಾಗೂ ತೀರ್ಥಗಳು ನಾಮಾಚಿಕ ನ್ಯಾಯ ಆಧರಿಸಿದ ಜನರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುದ ಸಮಾನತೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ಆಶಯವಾದ ‘ಎಲ್ಲರ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ’ಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನವು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವ ‘ಕಾನೂನಿನ ಎದುರು ಸರ್ವರೂ ಸಮಾನರು’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಇದು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಧಿಸಲು ಸಂವಿಧಾನ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಳಮಟ್ಟದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದನ್ನು ತಡೆಗೆಯುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದಾಗಿ ಬಹಳವ್ಯು ಮಂದಿ ಜುನಾವಣಿಗೆ ಸ್ವಧೀನವಲು ಅನರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು, ನೀಡಿದ ತೀವ್ರಗಳಿಂದ, ಪ್ರಾಧಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೌಲಭ್ಯ, ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೇಂದ್ರ- ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ದುರ್ಬಲ, ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳುಲಾಗಿರುವ ಅನುರಕ್ತಿತ ವರ್ಗದವರನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕೀಯವಾಗಿ ಭಾಗದಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಾಗಬಹುದಾದ ಅವರ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೀಯ ಆರ್ಥಿಕಗಳಿಗೆ ಏರುದ್ದುವಾದುದು. ಏದ್ದುರ್ಹತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅನ್ತಹರಸ್ತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಓದು-ಬರಹ ಗೊತ್ತಿಲದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

‘ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು. ಅದರೆ ನೀವು ಒಂದು ಮೀನಿನ ಸಾಮಧ್ಯಗಳನ್ನು ಅದರ ಮರ ಹತ್ತುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತೀವ್ರಾರ್ಥನಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದು ಅದರ ಜೀವನವಿದೀ ತಾನು ಮೂಲಿಕನೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂಬ ಆಲ್ಟ್ರೋ ಬನ್ಸ್‌ಸ್ರೀನ್‌ನ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ.

ನಾಟಕರತೆಯು ಓದು-ಬರಹದ ಜ್ಞಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ ನಿಜ; ಆದರೆ ನಾಟಕರತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದೃಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ

ಪೂರಕವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ವಷ್ಟ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕೇಗೊಳ್ಳಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವಾತ್ರ ದಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆಯು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಒಂದು ಅಂಶ ಮಾತ್ರದೇ ಹೋರತು ಸಾಕ್ಷರತೆಯೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಏರಬಾರದು.

ಮೈಸೂರಿನ ಹಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಜಾನಕಮ್ಮೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ- ‘ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಧಿಸುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಏದ್ಯೆಲೇ ಅಗತ್ಯದಲ್ಲ. ನನಗೆ ಏದ್ಯೇ ಇಲ್ಲ. 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ದ್ವಾರಾ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅನುದಾನ ಪಡೆದು ಬಡ ಏದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯಾರ್ಥಿರುವ ಹಾಸ್ನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ, ಜನರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವ ಗುಣ ಇರಬೇಕು’.

2011ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 121 ಕೋಟಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇ 69ರಷ್ಟು ಜನ ಗಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದವರು ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಶತ 58 ಜನ ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ 24! ಅಂದರೆ ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು, ತಿದ್ದುವಡಿ ಮನುದೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ದೇಶದ ಗಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ 58ರಷ್ಟು ಜನರಷ್ಟೇ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕೇವಲ ಶೇ 24ರಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಈನಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಧಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ! ಇದು ಸುಧ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಿಗೆ ಒತ್ತಲಾಗಿರುವದರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ಹಿಂದುಖಿಡವರನ್ನು ಮತ್ತುಪ್ಪು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ, ಧ್ವನಿಯಲ್ಲದವರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ, ಸಮಾಜದ ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲದ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಅನುರಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಮಟ್ಟೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಆದಳಿತ ನಡೆಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಸಮುದಾಯದ ಏಳ್ಳಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಕ್ಕರ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು; ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇದೆ, ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ಏಳ್ಳಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೂಲ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಜನರನ್ನು, ಸಮುದಾಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೌಶಲವಿದೆ, ಅನುಭವವಿದೆ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವರಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒದಗೂಡಿದ ಸಮುದಾಯವಿರಬೇಕು, ಜನಸೈಕೀ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಸಿದೆ.

ఈ కనెన్సు నను మాడలు శతాయి గతాయి ప్రయత్నించబేకు ఎంబ భలచిదే. కేవల ఏదైయోందిద్దరే గాంధిజీ కన్సిన గ్రహ స్ఫూర్చణన్న ననుసాగిసలు నాథ్యాచిల్ల. ఈ దల్ల గుణగళు, మనోభావగళు, కౌశలగళు ఇద్దరే మాత్ర నిజవాద లక్ష్ము ఆడళిత నడెనలు నాథ్యా.. గ్రహ స్ఫూర్చ కట్టులు నాథ్యా..

ಹೀಗಾಗಿ ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡದೇ, ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಸರ್ಕಾರದ ಬುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಠ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯಲಗತ್ಯ ಮನಗಂಡು ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬುನಾಯಿತರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವೇದಳು, ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಬೇಕು. ತರಬೇತಿಗಳು ಏಕರೂಪವಾಗಿರದೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಬುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ, ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನುಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಾಗಬೇಕು. ಅದಳಿತದ ಚುಕ್ಕಣ ಹಿಡಿಯುವ ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಸರ್ಕಾರದ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೂ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಮಧ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ತತ್ವಗಳ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೇ ಅಯೋಜನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಅವು ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಗುಂಪಿಗೆ, ಅಗತ್ಯಾದಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನರೀಕರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ‘ಶಿಕ್ಷಣ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಕಲಿಕೆ’ ಎಂಬ ಪದವು ಮೇಳ್ಳಸಿ ನ್ಯೂಡಿ ‘ಸಾಮಧ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯ’ಗೆ ಅಂತಹ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਨ੍ਝ ਨੋਟਾਂ ਥਾਰੇ ਚੰਗੇ
ਬੜੀਆਂ ਪੱਧੇਂ ਕਾਹੂਫ਼ ਤੱਤੇ